Vi anmoder derfor indtrængende den højtærede Minister om at foretage Skridt til, at dette Spørgsmaal i en nær Fremtid maa blive taget under Overvejelse af Regering og Rigsdag.

5. Den 25. Juli 1917 indsendtes nedenstaaende Andragende til Støtte for

Andragende fra kvindelige Studenter om Fægtning som frivilligt Fag.

Til Undervisningsministeren.

Da Dansk Kvindesamfund har bragt i Erfaring, at der af de kvindelige Studenters Idrætsforening er indgivet Andragende om, at der i Bekendtgørelse af 17. Maj 1916 angaaende Gymnastik som Fag ved Skoleembedseksamen maa blive indsat en Bestemmelse om, at Fægtning bliver frivilligt Bifag til Gymnastiken for de kvindelige Studenters Vedkommende, saaledes som Hugning er det for de mandlige Studenters, skal vi tillade os at anbefale dette Andragende. Da Hugning kun lidet egner sig for Kvinder, medens det ved gentagne Lejligheder er bevist, at Fægtning med Fleuret er en baade sund og egnet Sport for Kvinder, forekommer det os at være en Retfærdighed mod de kvindelige Studerende at give dem Lejlighed til denne Afveksling i deres Uddannelse i Lighed med de mandlige.

Vi tillader os samtidig hermed at give vor Tilslutning til Anmodningen om, at der maa blive tilstaaet de kvindelige Studenters Idrætsforening et Tilskud til dens nylig paabegyndte Arbejde. Det er af stor Betydning for den kvindelige akademiske Ungdom og dens hele Fremtid, at der aabnes den Adgang til at drive Idræt; og den nydannede Forening har heri en samfundsnyttig Opgave, som i høj Grad fortjener Støtte.

Som Svar herpaa har Ministeriet sendt D. K. 3 Eks. af en „Bekendtgørelse" af 25. Aug. 1917, hvori Ministeriet ændrer ovennævnte Bekendtgørelse af 16. Maj 1916 i Overensstemmelse med ovenstaaende Andragende.

De kvindelige Studerende vil altsaa i Fremtiden kunne tage *Fægtning* som Bifag.

Børnesagsmødet paa Nyborg Strand.

—o—

Det var mig en stor Glæde, blandt de mange Deltagere i Børnesagens Møde paa Nyborg Strand, ogsaa at finde *Dansk Kvindesamfund* repræsenteret, derimod maa jeg tilstaa, at jeg ved at læse Referatet i *„Kvinden og Samfundet"* blev sørgelig skuffet.

Forfatteren heraf skriver nemlig:

„Det er blot forunderligt, at der er saa faa Kvinder i ledende Stillinger indenfor Børnesagsarbejdet. Man skulde mene, at netop her kunde Kvindernes moderlige Evner komme til den fulde Udvikling. Man ser Kvinder sidde med nogle faa Plejebørn — i smaa Kaar naturligvis — man ser dem lede enkelte Afdelinger enten alene eller sammen med en Mand. Men vi har meget faa kvindelige Forstandere paa større Børnehjem paa Opdragelseshjem *ikke en eneste.*

Er det virkelig muligt, at Fru Riising Rasmussen kan bo i Odense uden at vide, at i Vejstrup ved Svendborg ligger Statens Opdragelseshjem for Piger. Dette store, smukke i enhver Henseende tidssvarende Hjem har i en halv Snes Aar været ledet af en dygtig Kvinde, Forstanderinde Frk. Schneekloth. Under Frk. Schneekloths to-aarige Sygdom var Frk. Garmann-Maxen kst. Forstanderinde, samtidig med at hun stod som Styrelsesmedlem og Sekretær i D. K.s Vejstrup Kreds. Foruden dette Opdragelseshjem findes der Landet over adskillige store Pigehjem, der ledes af Kvinder alene. Saavidt jeg ved, er Udby Pigehjem det eneste, der ledes af et Ægtepar. Adskillige af disse Forstanderinder var tilstede ved Mødet, jeg kan nævne: Frk. Askov, Skovgaarden, Frk. Nielsen, Gunslev Pigehjem, Frk. Sylvest, Lindevangshjemmet, Frk. Fourmann, Skovby o. m. fl. Endvidere var der Fru Scheppelern, der leder den store Institution i Aarhus, der hedder „Kvindehjælpen" og hvorunder der findes 3—4 store smukke Optagelses- og Opdragelseshjem for unge Piger, der alle ledes af Kvinder.

At der er noget der hedder Optagelses- og Iagttagelseshjem nævner Fru R. R. ikke. Ogsaa der sidder mange dygtige Kvinder som Forstandere, og mange af disse Hjem er ikke saa helt smaa endda. Der er f. Eks. „Lykkens Gave", København, hvor der er Plads til c. 100 Børn med Afdeling for spæde og Afdl. for større Børn. Dette Hjems Forstander, Frk. v. Rosen, har forlængst et udmærket Navn indenfor Børnesagens Arbejde. Der er Peter Bangsvejs Optagelseshjem med Plads til c. 80 Børn, ligeledes spæde og større. Det ledes af Diakonisse Søster Petrea, ligesom der findes en Del gode Optagelses- og Iagttagelseshjem med Plads til 30—40 Børn og derudover, der ledes af Kvinder.

Da Dansk Kvindesamfunds Hensigt med at sende en Repræsentant til Mødet rimeligvis har været den, at give dets Medlemmer Landet over saa fyldige Oplysninger som muligt om det store, forebyggende Arbejde, der af Mænd og Kvinder gøres for Børnene og de unge, og ikke mindst at henlede D. K.s Opmærksomhed paa Kvindernes Indsats i denne Sag, vilde det have heldigt, om Repræsentanten havde været mere inde i Emnet, end Tilfældet synes at være.

Det vilde have været naturligt, om Fruen, inden hun skrev det, havde henvendt sig til en af Autoriteterne ved Mødet med Forespørgsel om der dog virkelig ikke fandtes *en eneste* kvindelig Forstander paa Opdragelseshjem.

Med Tak for Optagelsen.

Karen Nielsen,
Optagelseshjemmet „Sydsjælland",
Næstved.

— — —

Redaktionen har bedt mig udtale mig i Anledning af ovenstaaende Artikel.

Maa jeg allerførst bemærke at det, „Kvinden og Samfundet" ønskede var et sammentrængt *Referat af Mødets Forhandlinger.* I et Referat kan man ikke vente at finde „saa fyldige Oplysninger som muligt om det store, forebyggende Arbejde, der af Mænd og Kvinder gøres for Børnene og de Unge". Dette er en ganske anden Opgave, der vilde kræve flere Artikler for sig alene, en Opgave, der vel var Arbejdet værd, og som ogsaa kunde tiltrænges, men som ikke var *min* i dette Tilfælde.

Der var heller ikke Lejlighed for mig til at nævne noget om Optagelseshjemmene, da disse ikke blev forhandlede paa det Møde, jeg skulde *referere.*

Angaaende den Sætning i mit Re-